

Νέα Δημοκρατία: Αποδόμηση του Πρωθυπουργού Τρόποι αντιμετώπισης.

Ενώ είναι σχετικά εύκολο να αναδειχθούν

- οι αντιφάσεις της Ν.Δ. σε θέματα πολιτικής
- η απουσία συγκεκριμένων προτάσεων
- ο γενικόλογος και δημαγωγικός λόγος
- η έλλειψη ξεκάθαρης ιδεολογικής φυσιογνωμίας

Είναι αρκετά δύσκολο να απαντήσει κανείς αποτελεσματικά στα επιθετικά μηνύματα που στοχεύουν κυρίως στην αποδόμηση του προσωπικού προφίλ του Πρωθυπουργού.

Η εμπειρία πάνω στην αντιμετώπιση προσωπικών επιθέσεων καταγράφει τις εξής βασικές στρατηγικές:

1. Επιτίθεται πρώτος

Αυτή είναι μια στρατηγική που συνήθως αποφεύγεται γιατί δημιουργεί την εντύπωση του "κακού" σε αυτόν που επιτίθεται πρώτος. Τέτοιο ζήτημα δεν τίθεται στη δική μας περίπτωση γιατί ο Πρωθυπουργός δέχεται επιθέσεις εδώ και πολύ καιρό χωρίς να έχει απαντήσει με οξείς τόνους.

2. Αντεπίθεση

Είναι μια συνηθισμένη στρατηγική αλλά η επάρκειά της κρίνεται ανάλογα με το στάδιο που έχει προχωρήσει η επίθεση του αντιπάλου. Εάν τα αρνητικά μηνύματα του αντιπάλου έχουν εδραιωθεί και έχουν περιγράψει / ορίσει την ταυτότητα του Πρωθυπουργού, τότε μια τέτοια τακτική θα έκανε "περιορισμό της ζημιάς" (containment strategy). Στο παρόν χρονικό σημείο κρίνεται απαραίτητο να απαντά ο Πρωθυπουργός στις αρνητικές ετικέτες που του προσάπτει ο Κώστας Καραμανλής ακριβώς για να μην εδραιωθεί στο μυαλό του ψηφοφόρου η αρνητική εικόνα που προσπαθεί να δημιουργήσει η Ν.Δ. και ο Πρόεδρός της.

3. Άρνηση των κατηγοριών

- Είναι επίσης μία συνηθισμένη στρατηγική σύμφωνα με την οποία αρνούμαστε το περιεχόμενο ενός αρνητικού μηνύματος,

αποκαθιστώντας τα πραγματικά γεγονότα. Αυτό είναι πολύ σημαντικό να γίνεται αμέσως για να μην κυριαρχούν ψευδείς ισχυρισμοί και λανθασμένα γεγονότα, ψευδείς αριθμοί και άλλα στοιχεία που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

- Ως προς το θέμα αυτό απαιτείται στενή παρακολούθηση των ομιλιών και δημοσίων παρεμβάσεων του προέδρου και των στελεχών της Ν.Δ.
- Οι απαντήσεις πρέπει να είναι άμεσες και να προέρχονται από διάφορα στελέχη ανάλογα με τον τομέα κυβερνητικής ευθύνης και όχι απαραίτητα από τον Πρωθυπουργό. Δεν μπορεί ο Πρωθυπουργός να ασχολείται με το να διαψεύδει κάθε ανακρίβεια της Ν.Δ.

4. Προληπτική επίθεση

Θεωρείται ως ο πλέον αποτελεσματικός τρόπος αντιμετώπισης αρνητικών μηνυμάτων γιατί είναι μια στρατηγική εξουδετέρωσης του αντιπάλου με την οποία προσπαθείς να προκαταλάβεις μια επιθετική κίνηση γνωρίζοντας τα αδύνατα σημεία σου.

Γνωρίζοντας εκ των προτέρων ποια είναι τα σημεία αδυναμίας στο προφίλ του Πρωθυπουργού φροντίζουμε:

- ⇒ να μετατρέψουμε έναν αρνητικό χαρακτηρισμό σε θετικό.
- ⇒ να μετατρέψουμε ένα μειονέκτημα σε πλεονέκτημα
- ⇒ να αλλάξουμε την εικόνα βελτιώνοντάς την εκεί που μπορούμε με άμεσες επικοινωνιακές παρεμβάσεις.
- ⇒ να ενημερώσουμε / εκπαιδεύσουμε τους πολίτες για την υιοθέτηση μιας μη δημοφιλούς πολιτικής πρότασης

Τα συμπεράσματα από μελέτες πάνω στην Αμερικάνικη πολιτική σκηνή, που από το 1980 έχει δείξει μια μεγάλη στροφή προς την αρνητική καμπάνια, μπορούν να αξιοποιηθούν και στην ελληνική περίπτωση γιατί είναι πολύτιμα για το σχεδιασμό μιας αποτελεσματικής αντιμετώπισης.

Έχουν λοιπόν τεκμηριωθεί τα εξής:

- Τα επιθετικά μηνύματα είναι πολύ αποτελεσματικά. Έχει μετρηθεί ότι ενώ ένα θετικό μήνυμα χρειάζεται επανάληψη 5-10 φορές για να αφήσει μια εντύπωση στους ψηφοφόρους, ένα αρνητικό μήνυμα καταγράφεται αμέσως, με 1-2 φορές επανάληψης.

- Το επικίνδυνο ζήτημα με τα αρνητικά μηνύματα είναι ότι ενώ στην αρχή μπορεί να στραφούν εναντίον αυτού που τα εκπέμπει (π.χ. Κ. Καραμανλής) στην πορεία του χρόνου οι ψηφοφόροι ξεχνούν τον πομπό του μηνύματος και κρατούν το αρνητικό περιεχόμενο. Έτσι, ενώ ένας ψηφοφόρος μπορεί αρχικά να αντιδράσει σε ένα αρνητικό χαρακτηρισμό κατά του Πρωθυπουργού στην εξέλιξη του χρόνου συγκρατεί τον χαρακτηρισμό ξεχνώντας ποιος τον έκανε.
  - Η άποψη που επικρατούσε παλιά ότι όταν ο αντίπαλος είναι σχετικά άγνωστος (και όχι του επιπέδου του Πρωθυπουργού) δεν ασχολούμαστε μαζί του έχει απορριφθεί. Όταν ο Κ. Καραμανλής είναι ο κύριος αντίπαλος του Πρωθυπουργού δεν πρέπει από εδώ και στο εξής να αγνοηθεί ούτε να “υπερυψωθεί”. Πρέπει όμως να αντιμετωπισθεί για να μην εδραιώσει θετικό / ηγετικό προφίλ ή το προφίλ του διεκδικητού της εξουσίας.
  - Επίσης έχει απορριφθεί η πρακτική που ήθελε μόνον τον αρχηγό της αντιπολίτευσης να επιτίθεται. Σήμερα και οι Πρωθυπουργοί που επιθυμούν μια δεύτερη θητεία χρησιμοποιούν ευρέως τις μεθόδους της αρνητικής καμπάνιας για να αντιμετωπίσουν τους αντιπάλους τους.
  - Ιδιαίτερα οι προσωπικές επιθέσεις (character attack) έχουν αποδειχθεί πολύ καταστροφικές σε πολλές εκλογικές αναμετρήσεις.
  - Δεν αφήνουμε ποτέ αναπάντητη μια κατηγορία να αιωρείται.
  - Προβλέπουμε και καταρτίζουμε ένα κατάλογο με όλα τα σημεία εκείνα στα οποία θα δεχθούμε επίθεση στο πολιτικό και στο προσωπικό επίπεδο.
- ⇒ Συνήθως δεν επιτρέπεται ο Πρωθυπουργός να επιτεθεί προσωπικά σε έναν αντίπαλό εκτός εάν είναι στη Βουλή. Επιστρατεύουμε άλλα στελέχη να το κάνουν.
- ⇒ Κρατάμε τον αντίπαλο σε συνεχή άμυνα για να μην βρεθούμε στο σημείο να είμαστε εμείς σε αμυντική θέση
- ⇒ Ξεσκεπάζουμε την τακτική του αντιπάλου
- ⇒ Αμφισβητούμε την αξιοπιστία του
- ⇒ Καταγγέλλουμε τα κίνητρά του

- Ενώ το αρνητικό μήνυμα είναι εύκολο να κατασκευασθεί και να περάσει π.χ. “ Ο Πρωθυπουργός των φόρων”, το μήνυμα - απάντηση είναι δυσκολότερο να κατασκευασθεί έτσι ώστε να έχει ανασκευαστική αποτελεσματικότητα. Έτσι η απάντηση “ο Πρωθυπουργός των σωστών φόρων” περισσότερο ενισχύει το “φόρων” παρά το “σωστών” γιατί δεν υπάρχει καμιά κοινή αντίληψη περί “σωστών φόρων” Αυτό δείχνει ότι η αποκατάσταση / ανασκευή του μηνύματος είναι μια δύσκολη υπόθεση που απαιτεί πολύ προσεκτικά συνθήματα.
  - Η στρατηγική της αντιμετώπισης των αρνητικών μηνυμάτων πρέπει να οικοδομηθεί πάνω σε μια λίστα συγκεκριμένων επιθέσεων και αντίστοιχων απαντήσεων που να είναι αξιόπιστες.
  - Θα πρέπει επίσης να συνεκτιμηθεί το ζήτημα κατά πόσον οι απαντήσεις / επιθέσεις θα στρέφονται κατά της πολιτικής της Ν.Δ. μόνο ή κατά του ίδιου του Προέδρου της προσωπικά και τι περιεχόμενο θα έχουν. Αυτό βέβαια θα προκύψει από μια ανάλυση του προφίλ του Πρωθυπουργού και του προέδρου της Ν.Δ. για την καταγραφή των συγκριτικών πλεονεκτημάτων και μειονεκτημάτων.
  - Σχετικά με το ζήτημα των προσωπικών επιθέσεων επισημαίνεται ότι ο Πρωθυπουργός έχει αντεπιτεθεί κατά του αντιπάλου στη Βουλή αλλά το μήνυμα που έχει περάσει είναι ένα μήνυμα “προσωπικής κόντρας” ως να συνέβαλαν και οι δύο εξίσου στο είδος αυτό της αντιπαράθεσης.
- ⇒ Χαρακτηριστικό είναι το δημοσίευμα (ΒΗΜΑ , 5/7/98) με τον τίτλο “Κ εναντίον Κ” και “Ο προσωπικός πόλεμος Κ. Σημίτη - Κ. Καραμανλή”, το οποίο δίνει την εικόνα της προσωπικής αναμέτρησης χωρίς να εκθέτει τον Κ. Καραμανλή. Αυτό και άλλα παρόμοια δημοσιεύματα δείχνουν ότι δεν έχει γίνει ξεκάθαρο στην κοινή γνώμη ότι η τακτική της προσωπικής επίθεσης είναι η επιλογή του Κ. Καραμανλή την οποία δεν ακολουθεί αλλά πρέπει να αντιμετωπίσει ο Πρωθυπουργός. Είναι μια τακτική που πρέπει να απαξιωθεί στα μάτια του ψηφοφόρου.
- ⇒ Τέτοια δημοσιεύματα προσπαθούν να φέρουν το πεδίο της αντιπαράθεσης στο προσωπικό γήπεδο το οποίο το επιτελείο της Ν.Δ. θεωρεί προνομιακό πεδίο σύγκρουσης μέσα από την τακτική προσωπικής φθοράς στην οποία έχει επιδοθεί από τον Νοέμβριο του 1997.